

З А Н А Я Т

— Да се повика свидетеля Иван Стоянов Иванов, — каза председателят на съда.

Разсилният полуотвори вратата и извика в шумния коридор:

— Иван Стоянов Иванов!

— Тук! — обади се енергичен мъжки глас, и в заседателната зала се втурна бързо и фамилиярно, каточе е бил и пребил тук, един среден ръст човек, полуселянин, полугражданин по облекло.

Очите му хитро и бързо оглеждат съдии, адвокати, публика и спират върху председателя, спокойно чакащи.

— Име, презиме, родом, години, женен и пр. и пр. — задава автоматически стереотипните въпроси председателят.

Иван Стоянов Иванов отговаря бързо и рязко, като войник, на всички въпроси, несмущаван от нищо.

— Занятие? — пита председателят пак автоматически, и бърза да премине към следния въпрос.